

ABONAMENTE:
100 lei anual, 50 lei pe jum an

REDACȚIA
SIBIU
Str. Școlii de înot Nr. 8-10.

ANUNȚURI:
5 lei linia petit.

Fulgii de zăpadă și noroiul.

Din norii grei ca plumbul a început să cadă
 Peste gunoiul zilnic fulgi mândri de zăpadă,
 Sglobii ca și copii, ei vin jucând în zare
 Și nu știu că aicea, Domn tare și domn mare
 De-o vreme 'ncoace este Măria Sa Noroiul,
 Prieten bun cu oameni politici de tot soiul,
 El, Marele Magistru, ajuns Atotputinte
 La oaspeți totdeauna le iese înainte
 Și perorează strașnic, cu verva-i legendară
 Spunând că e acasă în orice colț de țară,
 Prin suflete străbate, ba chiar și prin mistere,
 Se culcă 'n copăița atâtor caractere,
 Politica, — matroana — îi este concubină
 Și nu-i pasă de nimeni, căci balta este plină.

Deci și acum, când fulgii apar sglobii în zare
 În calea lor Noroiul cu mult alai apare
 Și cercetând notița de logos din carnet
 Spre fulgi aruncă 'n fugă zâmbiri de proxenet
 Iar după-ce în pripă făcuse cercetarea
 Noroiu 'ncepe astfel, cu pathos, cuvântarea:
 „Iubiți copii ai iernii și-ai castității sfinte,
 Voi ce-ați lăsat ca dorul pribeag să vă alinte
 Și în spre lumea asta să vă îndrepte pașii
 Eu nu vreau ca aicea s'o duceți ca sihaștrii
 Sau să tânjească vr'unul pe globul cel de tină
 Cuprins de plictiseală, când mje mi se 'nchină

Toți muritorii 'n lume, pătrunși de admirare;
 Mocirla mea e locul de taină și păstrare
 A multor conștiințe vândute la mezat,
 Eu sunt protector astăzi la mare și bogat;
 Veți fi deci de acuma de mine găzduiți
 Și astfel de mizerii și griji veți fi feriiți“.

Așa grăi Noroiul, iar fulgii cei ușori
 Porniră să coboare din plumburii nori,
 Și străbătând văzduhul cu haina de hermină
 Cădeau cu ne'ndurare pe globul cel de tină
 Dar cum atingeau lutul, de oameni frământat
 Se prefăceau de-odată în negru aluat,
 Se contopeau cu tina, făcând mocirla mare
 Și împrășca Noroiul din ce în ce mai tare
 Iar fulgii cari pornise pe-al nimicirii drum
 Vedeau că nu mai este scăpare de acum.

Cu vremea și Noroiul a înghețat cumplit,
 Dar până să înghețe tot locu-a murdărit.

BCU Cluj / Central University Library Cluj *Tepeluș.*

O fi vai de stăpân.

- Oare mor bărbate, fost-a cânele turbat?
 — N'avea irică, că nu mori, dar o fi vai de stăpânul cânelui,
 că deacuma încolo n'o să mai tacă j vra ziua și noaptea.

Mai aproape de Dzeu

— Domnule, la erșu Febăr fecioru meu vine la armată, dar nu va putea mărșalui că-l cam dor picloarele.

— O să l dăm atunci la ăia cari zboară.

— Așa domnule așa, să te ție sfântu, că acolo sus e mai aproape de Dzeu drăgușu și l mai păzește de rele

Să nu facă ca domnii.

— Nevasta așa de frumoasă și vrei să divorțezi, ce nu vă mai potriviți.

— Nevasta dtale încă a fost frumoasă și tot ați divorțat.

— Asta nu însemnează, că tot ceeace fac domnii la orașe, trebuie să faceți și dstră la sate.

Unei fetițe care s'a dat pe ghiață

Tu la ghiața ai fi vrut
 Când te-ai dus la patinat
 Sa triumfi prin cochetat
 Dar, sârmano, ai... căzut.

Intre prietene.

- Tu ce îi pui bărbatului lângă cafea dimineața?
- Cozonac, franzele și cornuri. Dar tu?
- Eu și la cafea și la prânz și la cină, îi pun numai... coarne.

Umblând printre oameni

— cu trenul și pe jos. —

La restaurantul Bufnița din Sibiu limba românească a ajuns limba *maternă* chiar și pentru antreprenor, decând pe lista de bucate se scrie că: „*măsa* se servește dela ora cutare, până la ora cutare». Voind să servească *masa* la timpul recerut, s'a pomenit că servește *măsa*, din grația șefului redactor de lista.

*

La un circ zoologic antreprenorul anunța publicul că da 15,000 de Lei premiu aceluia care va putea sta numai 5 minute lângă o hienă îngrozitoare. Au intrat

rând pe rând curagioșii, dar cum intrau, erau siliți să iese din cauza respingătorului animal care mirosea a hoit cale de-o poștă. Au intrat Nemți, Turci, Bulgari, dar toți au ieșit cum au intrat. Iată însă că deputatul Sandor Sandor, teribilul acuzator al nostru la Liga Națiunilor, cere să fie lăsat și el ca să intre. Și să vedeți minune! Cum ce a intrat Sandor Sandor, hiena a mârăit odată și a fugit îndărătul grațiilor. S'au ciocnit simțurile comune și s'a produs circuitul sentimentelor.

*

O damă din înalta societate era în așteptarea prietenelor la «*jour fix*».

Tocmai când intra Po-

peasca, cea mai bună cunoscută, gazda își potrivea buzele cu cel mai fin *rouge* de buze.

Ca să dea dovadă că totuși și-a văzut prietena când a intrat o întâmpina:

«*Bonsoir dragă Popeasco, bine ai venit, ce surpriză, cât ești de drăguță, ce drăguț din partea ta, dar ia ghicește ce fac eu? Sunt sigură că n'ai să ghicești, și zicând aceasta, mai trase o dungă roșie de vopseală groasă peste pereții dela intrarea macinătoarei.*

Popeasca însă îi răspunse cu sarcasm:

Faci și tu ce fac cei ce au meseria de cioclu: înfrumșețezi cripta copiilor tăi.

*

Doi membri marcanți de ai Partidului național discutau la un restaurant despre evenimentele politice mai noi.

Și cum n'am văzut doi inși să discute politica și să se plictisească, tot așa și discuția dintre acești domni ajunsese mai vioaie, mai aprinsă.

Unul dintr'ânșii voind să comunice ceva mai convingător, când să-l agrăiască pe nume, face un «*lapsus*» și îi zice interlocutorului: ...domnule Brătianu...

La aceasta cel vizat îi răspunde cu oare care decepție:

— Așa, așa! Zi-mi și Brătianu acuma! Am mai rabdat eu și alte insulte... mă resemnez și o îndur și pe asta, de dragul păcii...

*

La cazarmă se prezentase recruții. Un tânăr sublocotenent era la primirea lor.

Tocmai vine la rând un săcui din Hăghig.

— Boszorkáni Sandor!

— Jelen!
— Sandor mă boule, nu Elena, că doar nu ții fi adu-
să și nevasta, fi ripostează
elegantul sublocotenent, în-
trebându-l din nou:

— Naționalitatea și reli-
gia?

— Treiți domn tist io
sunt ungur și reformat.

— Ca-i fi ungur, asta-i
treaba ta, dar că ești refor-
mat asta-i și treaba mea.
Cine te-a reformat bă spe-
culantule că ești mai tare
ca Sbisco?

— Popa nost și cu nanaș
al meu.

— N'are să se mestece
la reformă popa vost auzi-
tu-m'ai, c'acuma înfund car-
cera cu tine simulantule!

Dupa multe incurcături,
înjurături, explicări și per-
tractări a ajuns și subloco-
tenentul să se lase convins
că aici e vorba despre re-
ligia lui Borszorkáni Sandor,
care e *reformată*, iar nu
despre *reformarea* din ar-
mată a recrutului, singura
reformare despre care avea
cunoștința dl sublocotenent.

Eroare fatală

— Vai de mine doamnă draga da rău îți mai stă
cu rochia asta umflată.

— Ei comedia naibii, am schimbat rostul sânilor de
cauciuc, când m'am îmbrăcat.

Verde, verde și iar verde

— lui Mitică Pribeagu. —

Foaie verde și-o sulfină
Mandrini din greu suspină
Că l'a răpît pentru'o lună
Intr'o zi cu vreme bună
Și l'a dus la Orăștie
La mașină ca să scrie
Fel și chip de grele teme
Fără să-i dee tantieme.
Iar cu misia ce-i oferă
Foarte-adeșea el disperă
Căci când alții sunt la șpriț
El se 'neacă 'ntrun sughiț.
E! he! he! bade Mandrine
Tare-amar cred că-i de tine
Azi când racii, țuca, vinul,
Nu-ți mai îndulcește chinul,
Plânge Macșai la tarabă
Plâng și fetele pe stradă
Că nu mai pot să te vadă.

Numai scumpa ta soție
Fericită-i că te știe
Colo sus în Orăștie
Cu cartiru 'n j dante
Căci acolo vrei nu vrei
Nu mai ai nnde să bei
Nici să vătăcești hai-hui
După fata nuștii cui.

Hala cu vechituri a Calicului

— vânzări și cumpărări, oferte
și cereri. —

— Cumpărăm o sută chilo-
grame hârtie igienică contra
a o sută kilograme acțiuni de-
ale Băncii Agrare.

— Mare recompensă acelei
femei care se va mărita cu un
negustor de apă amară, pentru ai
îndulci viața.

— Pentru cheile dela treso-
rul Băncii Naționale se închiria-
ază buzunarul al treilea dela
pantalonii Calicului.

— Un sărac nap ar luă în
timp scurt un împrumut cu ter-
min lung.

— Mi-aș împrăști gândurile cu
acel care ar împrăști cu mine lo-
cuița.

— Se caută un picior subțire
de damă pentru scobitoare de
dinți.

— De vânzare unsoare de pe
căptușala pălăriei, cu preț redus.

Nu li-e frică

— Lina noastră se face tot mai harnică, în toată dimineața șterge ferestrele, și cum e casa noastră sus, nu-i frică că ametește.
— Ordonanța de peste drum încă toată ziua mătură sub fereastra noastră și nu-i e frică că-i înțepenește gâtul, uitându se tot în sus.

Județul Sibiu

cu noua lui împărțire

Județul Sibiu are 87 comune și tot atâtea șatre de țigani. Comunele sunt împărțite în șase plase, țiganii formează un singur volvodat.

Prin această împărțire multe comune vor eși din ogașa veche, altele se vor răsturna și în altele se vor turna oamenii.

În Avrig s'a făcut plasă. Trebuia să se mai schimbe aerul, că prea mirosea greu a miniștrii și a râioși.

În Glâmbocă se va muta școala normală din Avrig, care și-așa nu are local și se va înălța la rangul de universitate.

În Boița se deschide prima școală județeană de popicarie. Cu ocazia deschiderii se va boteza și copilul dsoarei care visează cununia.

În Racovița vor continua suspendările și prin mijlocul satului va trece Iordanul în care se vor boteza cei drept credincioși iar cardinalul se va îneca.

În Tălmăcel se va înființa o fabrică de cărbuni și una de asfalt pentru pardositul trotuarelor comunei.

În Bunard se va înființa o școală de moașe în localul propriu.

Mohu va deveni nod de comunicație cu restaurant în gară și cinematograful în sat.

În Săcel se va înființa o centrală de exportul chimului și al cepei.

În Brađu se va muta casina româna din Avrig, care momentan suferă de boala somnului.

Celelalte schimbări pe măsură ce le vom mirosi, le vom răspândi și noi.

Din filosofia lui Amnar

Incrucișându-se liberalii cu Saliștenii cu siguranță că o să iese catări.

*

Ziaristica evreiască din Budapesta eră doica șovinismului maghiar, pe când ziaristica ovreiască din București e doica comunismului rusesc.

*

Celce vrea să fie popă fără crâșnic, n'are decât să-și sufle singur în cădelnița.

*

Sub stăpânirea liberală atât de mare este libertatea cuvântului, încât mai bine este să te naști mut.

*

Omul beat este dovada cea mai grăitoare întru susținerea teoriei lui Darwin, fiindcă el își face și din mâni picioare.

Dascălul și cele două fete gemene.

Când eram eu zăbălău, adică nici copil nici ficior, sau mai mult fată decât fatăraș, la noi în sat era un dascăl, care avea trei fete. Fetele, ce e drept, toate trei erau frumoase, dar cu toată frumusețea, cine are odată trei fete și o nevastă la casă, pe ăla l'a bătut Dumnezeu destul, nu-i de lipsă să mai fie și dascăl.

Dascălul nostru era un om învâțat. El, din carte, cetea de rost, și avea un glas atât de puternic, încât popa trebuia să zică de trei ori «Iară și iară cu pace Domnului să ne rugăm», pentruca Dumnezeu să ne asurzească de «Doamne milueștene» al dascălului.

Știința de rost din carte, și glasul puternic al dascălului erau toată averea lui. Deaceea dascălul, când vrea să se sature, mergea cu dascălița și cu fete cu tot la nunte, sau la pomeni, iar în zilele, în care nu erau nunți sau pomeni, trăia cu toți ai săi din răbdări prăjite cu ianțaș. Care va să zică dascălul nostru, după porcarii era cel mai gazdă 'n sat, pentrucă și acesta, înainte de a-și scoate s mbria tot satul îi era dator.

Cu toate acestea, dascălul nostru, ca cel dintâiu după popa, se număra cum ai zice, între aristocrația satului. Precum se știe adecă, tot satul își are aristocrația, ca țiganul râia!

În urmarea aceasta fetele dascălului nostru, mai fiind și frumoase, aveau mare trecere în sat. Ficiorii din sat se îmbulzeau la ele ca Grecii din Blaj la temniță, sau ca partidele la putere.

Cele două fete mai mari ale dascălului, una mai frumoasă decât cealaltă, fiind totodată și gemene, aveau pretensiunea îndreptățită, de a se mărita fiecare mai întâiu. Românul are adecă datina să-și mărite fata cea mai mare întâiu și negăsindu-se peșitor la fata cea mai mare, adeseori rămâne cu fetele cele mai mici nemăritate. La dascălul nostru mai era și acea greutate neînvingibilă, că amândouă fetele lui, gemene fiindcă erau a-s menea de mări, dar dracul,

că aveau numai un peșitor, și și acesta nu era turc, ca să le poată lua pe amândouă.

Peșitorul însuș era, în amândouă fetele amorezat, și voind a alege, sta ca măgarul între două clăi de fân. Deaceea el s'a dus pur și simplu la dascălul, și la dascălița, și a cerut să-i dea o fată, din cele mai mari.

Aici s'a născut o mare ceartă între dascăl și dascălița. Dascălul vrea să mărite mai întâiu pe Floarea, dascălița pe Florica. Floarea și Florica era adecă numele fetelor.

Dascălul zice, că Floarea chiar și după nume, e fata cea mai mare. Dascălița susține, că Florica a venit mai întâiu pe lume, și prin urmare, e cea mai mare, și la rând de a se mărita.

După lungă ceartă fără toartă dascălul și dascălița s'au unit într'acolo, ca popa care a botezat fetele, și preoteasa, care a servit la botez ca nașă, să hotărăască, care fată să se mărite mai întâiu?

Trăgându-se popa și preoteasa la sfat, popa a zis, că Floarea, fiind întâiu introdusă în matricole, e cea mai mare. Preoteasa, din contră, luând partea dascăliței a susținut că la introducerea fetelor în matricole s'a făcut greșală, de vreme ce, venind Florica mai întâiu pe lume ea trebuie considerată ca fata cea mai mare, și coaptă de măritat.

Așa stând chestiunea orientală neresolvată, dascălul și dascălița popa și preoteasa, s'au înțeles între sine, ca să pună afacerea măritatului în mâna fetelor, și ele se hotărăscă, care să se mărite mai întâiu. Stante sesiune—cum zice popa cel unit, când îl judecă preoteasa, și-l scoate și dator — amândouă fetele s'au chemat înaintea juriului, și popa le-a ținut următoarea cuvântare:

Dragile mele! Voi amândouă sunteți de măritat. Ca gemene sunteți amândouă mai mari, și fie-care aveți îndreptățirea de a vă mărita mai întâiu. Fiind însă numai un peșitor la mijloc, noi

destul ne-am spart capul asupra întrebării, care dintre voi se va măritați mai întâiu? și n'am aflat nimica în el. De aceia v'am chemat pe voi, ca înși-vă să hotărăți asupra fericirii voastre. Așa dar, care dintre voi vrea să se mărite mai întâiu să ridice mâna cea dreaptă!

Amândouă fetele au ridicat odată mâna cea dreaptă!

Rămânând și încercarea aceas-ta fără rezultat, popa a chemat pe peșitor, i-a legat ochii, și a zis către fete: Voi să fugiți prin odaie, și pe care va va prinde peșitorul, aceea să fie a lui.

Fetele, dând la fugă, amândouă au luat-o către peșitor și acesta de-odată le-a prins pe amândouă.

Văzând popa, că peșitorul nici cu ochii legați nu nimereste cu grumazii în jug, a zis: Acum nu rămâne decât soartea, și soartea 'i ca moartea. A tăiat două țidule de hârtie, a scris pe ele numele fetelor, le-a băgat într'o oală, și a provocat pe peșitorul, că să scoată o țidulă din oală, Peșitorul băgând mâna în oală, amândouă fetele și-au făcut cruce. Și ce să vezi? Scoțind peșitorul o țidulă din oală, popa o desface, și cetește «Floarea și Florica» iar căutând după a doua țidulă, n'o mai află nicăiri.

Aici a stat atât popii, cât și la toți ceilalți mintea 'n loc, ca bou-lui dinaintea porții celei nouă.

Stând la toți ceice vreau să hotărăscă asupra întrebării: Care din cele două fete au îndreptățirea a se mărita mai întâiu? mintea 'n loc, popa, în credința, că doar fetele vor mai fi cu minte, a zis către fete: Dragile mele! Voi amândouă sunteți fete cu minte. Nime 'n lume însă nu poate fi întru toate egal cu minte ca al doilea. Voi amândouă însă nu va puteți mărita după un singur peșitor. Fiindcă însă cel mai cu minte totdeauna ce-dează, arătați voi, care sunteți mai cu minte, și lăsați pe cealaltă să se mărite mai întâiu!

La aceasta Floarea răspunde: Eu cedez să se mărite Florica mai întâiu! Ba eu cedez replică Florica, să se mărite Floarea!

Observând peșitorul, că fie-care fată vrea să fie mai cu minte și-a luat și el mintea 'n dinți,

și a declarat, că el nu se mai însoară, ci se face călugăr. — Atunci răspuse amândouă fetele într'un glas: Și noi ne facem călugărițe!

Au zis și s'au făcut: Peșitorul s'a făcut călugăr, și fetele, ca să-și ajungă scopul, s'au făcut călugărițe, iar prin aceasta toți trei, au dovedit că-s „proști”!

Stan Pățitul.

Printre întâmplările, urmate din războiul acesta european, sunt unele, în cari e amestecat râsul cu plânsul, așa că o singură întâmplare poate să te facă să plângi și nebătut și să râzi negădălit. Și pentru ca să se dovedească acest adevăr, faceți-vă tot urechi și ascultați.

În comuna noastră Hohereni bărbatul unei neveste tinere, — ca și alți mulți de sama lui, — s'a dus pe câmpul de luptă.

Până la o vreme nevasta mereu primea dela dânsul scrisori, dar când deodată se pomeneste că nu-i mai sosește nici o legănată scrisoare.

Văzând că nu e glumă: omul ei nu mai dă semne de viață, s'a dus la șeful cancelariei cercuale, al crucei roșii, care era un tânăr cât un stejar de voluminos și căruia i-a promis și dat

ce numai i-a poftit inima, pentru ca să mijlocească o știre despre soțul ei dus la războiu, dar acesta din motivul ca să-l întrebe cât mai des, n'a putut să-i spuie nimic despre bărbatul nevestei.

Într'una din zilele lui Ianuarie, notarul satului, o înștiințează oficios, că soțul ei a picat mort, pe câmpul de luptă, și nu o să-i mai vadă fața.

Ea, biata nevestă, crezând că după știrea dată de notar, nu o să mai vadă fața bărbatului său și mai temându-se că sfântul Petru, fără prohod fără deslegare dela popa și peste tot fără slujba îngropăciunei, nu o să-l lase să intre în raiu, — la sfatul agentului dela crucea roșie, a făcut un parastas, cât o roată de bicicletă, pe care ducându-l într'o Duminecă la biserică, preotul local a făcut pentru re-

posatul slujba înmormântării trăgându-i și o predică cu iertăciuni, ca cum mortul ar fi mort deplin, și, ca un fel de reclamă l'a și deslegat: ca trupul lui să se taie și să se risipească...

A urmat apoi „cântecul morții” sau Priceasna războiului: „O ce durere este acum”, cântată în 21 de voci, după melodia: „Știi tu când te țineam pe brațe”.

Atât în decursul predicii iertăciunilor, cât și al cântărelui funebrele, poporul din biserică, fără deosebire de sex și urechi, erau cu lacrimi pe buze, știind că la ușa bisericii îl așteaptă izvorul tămăduirii, din fântâna lui Ișig, pentru potolirea lacrimilor de sub limbă.

Inspectorul, sau doftorul de morți, a recurat prohodul și înmormântarea, pe cuvânt că nu s'a făcut după lege; cu știrea dânsului ca la alți botezați.

Biata uevastă văzându-se, prin actul înmormântării liberă de bărbat, — în semn de doliu a început a-și purta vestimintele ce le avea mai bune, atât pe acasă cât și prin târg, dând prin aceasta oclor interesați să înțeleagă că face reclamă: e văduvă de măritat.

Urmarea a fost, că un neapt de armată, punând ochii pe dânsa, și-a pus în cap să o scape de văduvie și de soacra ei, care nu o mai putea suferi să-i facă tină în prag.

Pe când biata văduvă (?) își serba logodna sau tocmeala cu viitorul bărbat, la casa soacrei, și pe când era veselă mai cu forfoiu și bucurie că soacra scăpă de noru-sa, și nora de soacră, un soldat intră în casă: era soțul mort (?) pe câmpul de luptă al văduvei. Aceasta cum îl vede, să smăcește din brațul viitorului soț și îmbrățișează pe soldat.

În momentul acela logodnicul se face camfor.

De aici se vede, că recursul doftorului de morți a fost primit, așa că prohodul și deslegarea groapei împreună cu alte ceremonii, s'au nimicit; prin urmare popa local a trebuit să reîntoarcă văduvei speșele și taxa îngropăciunei căci:

Mort a fost și-a înviat
Și din raiu l-a alungat.

Socrul și nurorile

Petru Meliță din Nătâng, la vârsta de 60 ani, într'o bună dimineață s'a pomenit văduv. îl murise nevasta în floarea bătrâneții.

Numai la o săptămână, două, văzuse el că nu e bine se fie omul singur pe așternut.

El deși avea două nurori, cari îl griiau ca pe un puț orb, totuși nu eră mulțumit cu grija și cinstea dela nurorile sale; și de aceia și-a pus în cap să scape de văduvie: să-și mai lege adecă grumazii și cu o a doua coastă; că-și zicea în mintea sa: viața asta e numai odată și cât mai trăiesc aș vrea să am și eu unde răzâma la bătrânețe. Și ca să aștepte nod în papură, într'u cât nurorile sale l'ar griji și să curăți la slăbie și neputință, după cum ar dori, s'a gândit ca să le pună la probă. Așa într'o dimineață, fiind pe pat și chemând pe unul dintre fii la el, îi spuse, că se simte rău bolnav, așa că nu se poate ridica de pe pat; ba spunea că a mai avut și iz-

băvirea neputințelor în măsură așa de mare, cum le place adecă la doctori, și de aceia cere ca să vină una din nurorile sale ca să-l curețe și primenească.

Mergând feciorul în cealaltă casă zise celor două nurori ale bătrânului, ca să meargă una din ele să-i facă curățenie; însă ele începură a se muștra: dute tu, ba dute tu, eu nu merg, nici eu na merg! În urmă se încinse o ceartă ca în gura cortului.

Meliță auzia tot ce se petrece, și, când era gălăgia mai mare, el se sculă din pat deschise ușa și le zise: N'am lipsă să veniți, că nu sunt bolnav și nimic n'am lipsă ca să mă curățiți și îngrijiți ci am voit să aflu, că la caz de aș fi bolnav și m'aș nămolii a-ți veni careva ca să mă curățiți și să mă îngrijiți cu cele trebuincioase?

Cearta s'a curmat, iar bătrânul Meliță încă în aceia zi și-a arvunit coasta de care avea lipsă, și după un al doilea „Isaia

dănțuește”, și-a lăsat casa și masa și s'a lipit de coasta sa, trăind cu ea restul zilelor ce le va mai avea; că zicea el: de mă voiu înpotmoli în jurul trunchiului meu, cui mă voiu arăta ca să mă vindece, dacă nula coasta mea? Vedeți de aceia nu e bine ca omul să fie singur pe lume. Și în alt loc zise: că va lăsa omul pe fii și ficele sale și se va duce de se va lipi de coasta sa și vor fi amândoi un slăbănog.

Meliță cu coasta sa au trăit fericiți și neconturbați de fii, fice și nepoți, și de n'o fi plecat spre polul sudic, și acuma traesc.

Gaiță.

Mica publicitate calicească

De închiriat în Racovița o parohie, care a început să alunece de sub picioarele Paterului.

De vânzare un scaun de primprelor la Miercurea Sibiului.

Se caută un om, care să știe și să înțeleagă de ce se împute peștele dela cap...l comunei Avrig.

Oferim gratuit tuturor celor curioși prostia multora, cari se în și capul mare și părul vultului.

Snoave

N'ajunge la vorbă.

Nai văzut-ai soro, când întâlnești pe Safta lui Barabă, atâta îi umblă gura de alta nu mai ajunge la vorbă.

Apoi rău faceți soro, trebuie să începeți voi întâi vorba, ca să mai stea și ca să asculte.

Avea noroc.

Măi da fricos mai ești, te-a făcut vită încălțată și nu i-ai tras o palmă.

— Avea noroc, tocmai în ziua acela am încălțat ghetetele cele noi și n'am vrut ca să știe toată lumea.

Sus Marcule

Marcule cu labe late
Dela vorbă treci la fapte
Și joacă și răsucește
Pe cei ce cântă popește
Dar lasă nebotezați
Copiii și ne 'ngropați
Și-apoi spun că sunt creștini
Bată-i Dumnezeu de câni.

Dă-i Marcule cu corvada
C'au ven't gerul și zăpada
și Lăpădătescu are
Lemne multe de vânzare
Și le liferează iute
In cinci ani și cinci minute
Iar când este mai cu toane
In opt ani dă trei vagoane
C'are lemne și gogoși
In Carpații păduroși,
Și prin liferarea lui
Soba strănepotului
Totmai bine s'o 'ncăizi
Când Carpații s'or topi;
Joacă-l Marcule cu fuga
Și dă-l lui Manole Strunga
Căci cu liferarea lui
Ajută și peștelui
Ca în clima recerută
De mult cald să nu se
'mpută.

Dacă rămâne rogoz
Vezi de Sârbu dela Boz
Că și el are păduri
Dar nu prea are săcuri
Când sunt săcuri nu-s cren-
gute

Nici vagoane nici căruțe
Cel cu lemne comandate
Dărdăe 'pe apucate,
De i-aș vedea rețevei
Încălzindu-se și ei
In August la foc de bârne
Și sloi din nas să le-atârne
Să-i desgheț pe îndelete
Cu lemnele cari le dete.

Dina dina dana dana
Niculae-i cu pomana
El mărită chiar și 'n post
Ca fost patriarh de-al nost'
Dar de-o vreme-a scâlciat
Când a fost la măritat
Că Puterea-i dată 'n silă
Partidului lui Vintilă
Și trăește rău de tot
Cu al ei bărbat despot.
Sfinte Nicolai bătrâne
Divorțea-z-o, de poți, mâne
Și o dă lui tizu Iorga
Că de nu o mănă morga.

Mai dă sfinte Nicolae
O fetiță bucălae
Profesorului Colan
Ca de-acuma într'un an
Să știe ca să trăiască
Cea «Viață omenească»,
Căci pe Foerster de-l mai
scrie

Rămâne în celible
Și scriind o să sughiță
După mândra Colăniță.

Lui domn Coltofean să-i dai
Un Serai și patru cai
Iar pe Benția fă-l chelar
La buți vechi cu vin Cotnar
Și pe Smara într'un an
S'o măriți cu moș Harșlan.

Si-atunci sfinte Nicolae
N'o să fie gaz pe paie
Și-or să fie mulțămii
Chiar și-ai noștri sfinți părinți
Care și-or trimite 'n dar
Doi maimuțoi și-un papagal.

Știri telegrafice

Agentia: Tepeleș
aduse în cârcă de „Calicul”

Blaj. La pelerinajul al doilea al Blăjenilor la Roma tinerii de ambele sexe sub vârsta de 16 ani n'au fost admiși, curat ca la cinematografele cu filme dubioase. Femeile au trebuit să fie încheiate de sus până jos, curat vorba românului vine lelea de la plug, cu boboul încheiat, cu gura de sărutat ca nu cumva Papa să fie sedus că, de, vorba grecului, căci în Blaj doar sunt greci apoi de «Oameni suntem toți bre, chiar și infailibilul dela Roma.

Săsăuș. La postul de jandarmi din Săsăuș jandarmii au găsit o iapă de pripas pe hotarul comunei Ilimbav. Imediat au raportat la secție prin telefon: «Să trăiți domnule plutonier major, pe hotarul comunei Ilimbav s'a găsit o iapă fără stăpân. Am luat proces verbal în regulă cu ea și acum să veniți s'o luați în primire că nu avem ce să-i dăm de mâncare.

Sibiu. „Când pisica nu-i acasă joacă șoarecii pe masă”, așa ar fi zis șeful suprem al liberalilor și al liberaloizilor când a aflat că unii s'au băgat în acțiune cetățenească fără știrea centrului. Dar naționaliștii știu și ei că dacă șoarecii au teamă de pisică și gospodarii vor ști să-și păzească slămina de pisici, de șoareci și de... șobolani.

Colac și Pupăză

Colac: Noroc soațe.

Pupăză: Noroc Colace, dar par'că ai fost pe la condace ca umbli cam în patru picioare.

Colac: Eu nu sunt catolic să mă închin sfinților cu patru picioare ca voi!

Pupăză: Ce sfânt avem noi cu patru picioare mă ereticule?

Colac: Sfântul Scaun dela Roma! Nu e cu patru picioare și nu vă închinați lui?

Pupăză: Par'că voi nu vă închinați sfântului cu coadă!

Colac: Poftim la el. Vii și tu acum pupăză pe colac cu sfinții tai în coadă. Noi n'avem sfinți nici cu patru picioare, dar nici sfinți cu coadă!

Pupăză: Dar sfântul duh, când a venit în chip de porumb n'a fost cu coadă?

Colac: La năzdrăvanii văd că te pricepi, Dar vorba e că celibii voști ca mâne o papa cu băbacul soațe!

Pupăză: Pentru ce?

Colac: Bine soațe dar tu nu ești în curent cu lumea? Nu știi că la congresele noastre s'a admis ca preoții să se căsătorească a doua oară?

Pupăză! Bine, dar nu înțeleg ce au de-a face celibii Blajului cu deliberatele congreselor voastre?

Colac: Da tare mai poți fi la pupăză; Pai dacă celibii noștri se pot însurà a doua oară nu te temi tu ca toți preoții voștri vaduvi și toate pretesele voastre vaduvite or să treacă la noi?

Pupăză: De preoții vaduvi și de Pretesele fără popă nu zic ba, dar din celibii noștri până-i coada cu porc nu faci slănină, sau cum zic bănațenii în Banat: clisă ortodoxă. Celibilor noș-

tri nu le este ertat a se însura măcar odata, necum a doua oară.

Colac: Ma, celibii voștri de-aceia nu se însoara, ca să nu se gate femeile.

Pupăză: Și calugarii voștri de aceia nu se însoara, pentru că-s prea multe femei.

Colac: Calugarii noștri nu mai numără, ei sunt a cincina roată la carul bisericii, până când la voi biserica este a cincina roată la carul celibilor. Soațe soațe să știi ca atunci când încep vaduvonii noștri preoți să se însoare a doua oară, voi rămâneți fără celibi! Toți or să plece cu tren separat catre Sibiu, cântând: «Hop cu baba în grădină».

Pupăză: Până când Grigorie al vostru e episcop, preoții voștri vaduviți nu pupa a doua preteasă.

Colac: Pentru ce nu, dacă congresul decide.

Pupăză: Pentru doua lucruri, întâi pentru că congresul nostru încă n'a decis și a doua pentru că și dacă congresele viitoare vor decide, tot nimic va rămânea. Câte lucruri n'au decis congresele voastre și toate s'au făcut mușama de pașapoarte. Dar eu mă duc soațe să-mi tai porcu.

Colac: Să știi că atunci o să te mai vad încă ministru de agricultură.

Așchii din filosofie

Mincinosul care a prânzit bine, se poate culca și fără cină.

*

C'o pipă de țabac omul poate înconșura pământul (dacă n'o aprinde).

*

Și-o acție de-a Băncii Agrare din Cluj e mai bună decât o sută de lei datorie.

In editura „Librăriei Săteanului” Sibiu, vor ieși de sub tipar în zilele acestea cunoscutele calendare:

Calendarul pentru toți pe anul 1926

cu o vastă materie literară, economică, instructivă, scrisă de cei mai buni scriitori ai noștri, cu numeroase ilustrațiuni, cu târgurile din toată țara și cu rubrica postei telegrafului etc.

Prețul unui Calendar este 10 Lei.

: Calendarul Calicului: pe anul 1926

cel mai vechiu și cel mai iubit calendar, înființat în anul 1882, care cuprinde, pe lângă materia calendaristică, postă, telegraf, târguri etc. și o vastă materie hazlie, caricaturi, ilustrațiuni, poezii și alte posne, cari descrețesc frunțile cetitorilor, făcându-i să râdă cu lacrimi.

**Prețul unui calendar este 10 lei.
Revânzătorii primesc rabat de 25%.
Grăbiți cu comenzile Dv. ca să aveți
la vreme aceste calendare.
Se expediază prompt prin postă, contra ramburs.**

Librăria Săteanului

Tipografie. — Legătorie. — Editură.

Sibiu, Str. Pintenului 1 (vis-à-vis de liceul „G. Lazar“).

**e complet asortată cu toate cărțile
școlare pentru clasele primare
-:- și secundare -:-**

Cărți ajutătoare pentru dñii învățători. Hărțile continentelor pe pânză, tablouri intuitive de toate felurile. Mare depozit de caete de diferite mărimi. Blocuri de desen, caete de desen, maculatoare, cretă, compase, penițe, creioane.

Domnii inv. la comande mai mari, — primesc rabat.

**Depozit de engros pentru domnii co-
-:- mercianți cu reduceri însemnate. -:-**

Liniale, bureți, sugativă, tampoane, călimări pentru școlari, mape de caete, ghiozdane, penale, herbar-teuri, echere, cu un cuvânt toate articolele de papetărie necesare școlilor și elevilor cu prețuri avantajoase.

**Când veniți în Sibiu, înainte de a
cumpăra articole pentru școală și
cărțile necesare, dați pe la**

„Librăria Săteanului”

**(vis-à-vis de liceul George Lazar)
pentru a vă informa asupra celor
necesare.**